

תת"ע 6478/03/18 - מדינת ישראל נגד אסמאעיל יאסר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 6478-03-18 מדינת ישראל נ' אסמאעיל יאסר
לפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד רפאלה שושו
המאשימה
נגד
אסמאעיל יאסר באמצעות עו"ד תאמר נאסר
הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של **נהיגה בקלות ראש בכך שיצא מחניה אסורה, בחריקת צמיגים, ונכנס לצומת באור אדום, וכן בגין עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה או לפני מעבר החציה או סמוך לרמזור הקרוב, ונכנס לצומת, בניגוד לאור האדום, בשעה שבצומת היה רכב אחר שהגיע מכיוון אחר.**

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.3.18, סמוך לשעה 13:00, ברחוב מעלה כמון, בכרמיאל, בצומת היציאה ממתחם "ביג", נהג הנאשם ברכב פרטי, מ.ר. 3534855, מסוג "שברולט". בתחילה, עמד בתחנת אוטובוס, מקום בו החניה אסורה. בהמשך, יצא מהתחנה, בחריקת צמיגים, נהג בקלות ראש, ונכנס לצומת ברמזור אדום, בשעה שבצומת כבר היה רכב אחר, מכיוון אחר.

3. מטעם התביעה העידו השוטר, **רס"ב סעב מועין**, עורך הדוח (להלן - השוטר) ועדת התביעה, **רס"ב לאורה רזנטל**, שגבתה את הודעת הנאשם.

הוגשו:

1/ת - הדוח.

2/ת - דוח פעולה, מיום 2.3.18.

3/ת - דוח זיכרון דברים לזימון נהיגה לחקירה בשיחה טלפונית.

ת/ - שרטוט שערך השוטר של מקום האירוע.

ת/5 - הודעת נהג במשטרה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

טיעוני הצדדים

4. אין מחלוקת בין הצדדים על מועד האירוע ומיקום רכבו של הנאשם בתחילת האירוע, סמוך למדרכה, ביציאה ממתחם "ביג" בכרמיאל.

התביעה גורסת שהנאשם לא שעה להוראות השוטר להזיז את רכבו מתחנת האוטובוס, יצא מהתחנה, תוך חריקת צמיגים, וחצה את הצומת באור אדום, תוך סיכון רכבים בצומת.

הנאשם מכחיש את העבירות המיוחסות לו. לגרסתו, עמד סמוך לתחנת האוטובוס, זמן קצר, יצא משם, וחצה את הצומת באור ירוק, ומכאן שיש לזכותו.

הכרעה

5. לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, ואת העדים לפני, החלטתי להרשיע את הנאשם, מהטעמים הבאים:

גרסת השוטר

6. השוטר מסר גרסה עקבית ושוטפת, ערך דוח מפורט על האירוע, וניכר היה שנוכח נסיבות המקרה החריגות, האירוע נחרת היטב בזיכרונו.

מדוח הפעולה שערך עולה שהבחין ברכב הנאשם עומד בתחנת אוטובוס, כשבמושב, שלצדו, יושב ילד, שאינו חגור, ומאחור שני ילדים, שגם הם אינם חגורים. צוין שחלון הנוסע פתוח. השוטר ביקש מהנאשם לעזוב את המקום, אך הנאשם לא שעה לדבריו. אוטובוס שהגיע לתחנה, נאלץ להעלות נוסעים, על נתיב הנסיעה, במקביל לרכב הנאשם. בעת שהאוטובוס עזב את המקום, צוין, השוטר הבחין בנאשם, "בוודאות", נוסע מהמקום, "בטירוף תוך חריקות צמיגים עזים". כשהנאשם היה במרחק של 2 מטר מהרמזור, האור ברמזור כבר היה אדום. הנאשם חצה את הצומת באור אדום, תוך שסיכן רכבים שהיו בצומת ואת ילדיו, שלא היו חגורים. צוין שבצומת כבר היה רכב, ורכב הנאשם כמעט ופגע בו, "הצמיגים האחוריים חרקו והחליקו וכמעט התנגש בו". הנאשם פנה שמאלה ולאחר שהתיישר, סטה מיד לנתיב השמאלי, שלפני הצומת של כביש 85. בשלב זה השוטר רץ לעברו, ורשם את מספר הרכב. בבדיקה במסוף התברר שמדובר בנאשם הפסול על ידי בית משפט באילת. השוטר התקשר אליו מספר פעמים מטלפון חסוי ומטלפון מזהה אך לא היה מענה. צוין שבמתחם "ביג" אין מצלמות.

במזכר זכרון דברים (ת/3), צוין השוטר שהתקשר לטלפון של הנאשם, ממספר חסוי, אך לא היה מענה. בשיחה ממספר מזהה, הנאשם לא ענה בתחילה, וכשענה, לבסוף, התבקש להתייבב לחקירה במשטרה. הנאשם הכחיש את דברי

השוטר, שלפיהם שהה עם ילדיו במתחם "ביג", וציין שהיה רק עם אשתו.

יצוין שהשוטר הסביר שכתוצאה מטעות טכנית רשם במזכר את התאריך "4.2" במקום "4.3" (עמ' 6 לפרו', ש' 11).

עדותיו של השוטר השתלבה עם דוח הפעולה שערך ומחזקת את גרסתו ומהימנותה. השוטר העיד שהוא מתקשה לשכוח את האירוע, בשל התנהלותו החריגה של הנאשם במהלכו. בלשון: **"אני משחזר את זה בראש כי האירוע היה חמור עם ילדים. אני לא שוכח אותו"** (עמ' 8 לפרו', ש' 8-9). ובהמשך: **"זה מטורף כי הוא יצא ממצב עצירה המוחלטת ושבר שמאלה והתפרץ לתוך הצומת. המקרים האלה מעטים ולא קורים הרבה... יכול לגורם תאונה קשה אם לא קטלנית"** (שם, ש' 26-28).

בעדותו שב וציין שהבחין בנאשם עומד במפרצון של תחנת האוטובוס, ביציאה ממתחם "ביג", כשחלונות רכב הנאשם פתוחים. כן צוין שילד עמד בכסא שלצד הנהג (עמ' 4 לפרו', ש' 17-18). בהמשך ציין שהבחין בילד משחק.

השוטר הדגיש שהבחין בבירור בנאשם, היות שרכב הנאשם עמד במרחק של 2 מטרים ממנו (עמ' 6 לפרו', ש' 29), וציין: **"הוא עמד מול העיניים שלי"** (עמ' 7 לפרו', ש' 1). לשאלה היכן היו מופנות פניו בשעה שהנאשם עמד בתחנת האוטובוס, השיב: **"לכיוונו. אין לי איפה להסתכל. מסתכל על מה שמציק לתנועה"** (עמ' 7 לפרו', ש' 13-15).

השוטר העיד שפנה מספר פעמים לנאשם, טרם הגעת האוטובוס, אך הנאשם לא נענה לפניותיו. לשאלה כיצד ביקש מהנאשם לעזוב את המקום השיב: **"אמרתי לו אדוני אין לך מה לעשות פה זה חניה של אוטובוס, תיסע בבקשה. אני פניתי אליו כמה פעמים"** (עמ' 7 לפרו', ש' 9-10). השוטר ציין שהוא גבוה, כך שקשה לפספסו (עמ' 5 לפרו', ש' 2), ועמד על כך שהשעה הייתה שעת צהריים, 13:00, אור יום וראות מצוינת (עמ' 7 לפרו', ש' 7).

את נסיעתו הפרועה של הנאשם בעת שיצא מתחנת האוטובוס תאר כך: **"הוא יצא בטירוף והוא עשה משהו הזוי. הוא יצא בחריקות בלמים משהו הזוי, נכנס לתוך הצומת הילדים עדיין ברכב בלי חגורות. נכנס לרמזור אדום. התנועה הייתה מכל הכיוונים. הוא נכנס לתוך הצומת ותוך כדי שהוא פונה שמאלה עם חריקות הבלמים נכנס לרמזור. הכל היה בשביר של שניות. אני מיד הבחנתי במה שקורה כי יש שם ילדים שהוא סיכן באופן ממשי."** (עמ' 5 לפרו', ש' 4-8).

השוטר מסר עדות חד משמעית, שלפיה הנאשם חצה את הצומת באור אדום, וציין שהרמזור היה **"אדום לחלוטין"** (עמ' 5 לפרו', ש' 24). לדבריו, עמד במרחק של 15 מטר מהרמזור, (עמ' 5 לפרו', ש' 26), ומכאן שיכול היה להבחין במתרחש בצומת שלפניו, אותה חצה הנאשם, בבירור.

נוכח הנסיבות, לדבריו, רץ אחרי רכב הנאשם במשך **"3-4 שניות"** (עמ' 8 לפרו', ש' 4), מרחק של **"150 מטר פחות או יותר. 130"**, להערכתו, ורשם את מספר הרכב על יד שמאל שלו. כשנשאל כיצד הצליח לרשום את מספר הרכב השיב שברמזור השני הנאשם נעמד באור אדום (עמ' 8, ש' 21-22, עמ' 9 לפרו', ש' 2-3). השוטר ציין שהוא מפעיל לייזר ועל כן יכול להעריך נכונה את המרחק ממקום עמידתו הראשוני ועד הצומת (עמ' 8 לפרו', ש' 18).

יצוין שהנאשם מסר בעדותו שאין לו היכרות מוקדמת עם השוטר (עמ' 13 לפרו', ש' 1), ועדותו זו יש בה כדי לחזק את גרסת השוטר ולהצביע שהשוטר פעל ממניעים מקצועיים בלבד.

מקצועיותו של השוטר נלמדת גם מהסבלנות הרבה שהפגין בנסיבות העניין כלפי הנאשם, כפי שעולה מדוח הפעולה

ומעדותו. בדוח הפעולה צוין שהנאשם עמד בתחנה "10 דקות" ורק לאחר מכן ביקש ממנו השוטר לעזוב את המקום. בעדותו ציין השוטר: **"הגיע לו דוח הוא עבר את כל הגבולות, יש זמן סביר לתת אולי והוא יזוז, אבל המשיך וביצע מה שביצע"** (עמ' 7 לרפ' ש' 31-32).

השוטר, כעולה מהדברים, לא מיהר לרשום דוח לנאשם, ורק לאחר שכלו כל הקיצים, הנאשם לא שהה להפצרותו, וביצע את העבירות המיוחסות לו, רשם את דוח הפעולה.

לסיכום חלק זה, השוטר פעל באירוע באופן מקצועי. עדותו הייתה רהוטה, שוטפת ומהימנה, השתלבה עם דוח הפעולה שערך, ואני מקבלת את גרסתו לאירוע. מדובר במקרה שנסיבותיו חמורות במיוחד. הנאשם עמד בתחנת אוטובוס, בה העצירה אסורה. יצא מהתחנה בנהיגה פרועה, תוך חריקת בלמים, ללא ששהה להוראות השוטר, וחצה צומת באור אדום, תוך סיכון ילדיו ורכבים אחרים שנסעו בצומת. בדרך נס נמנעה תאונה קשה. אם לא די בכך, הניסיונות לאתרו, טלפונית, כמעט ונחלו כשלון.

גרסת הנאשם

7. גרסתו של הנאשם לא הייתה אמינה כלל. הנאשם זגזג בין שלל גרסאות, ולא הביא עדים שיכלו לאמת את גרסתו, וניכר היה שהוא מנסה, בכל דרך, להרחיק עצמו מהאישומים המיוחסים לו. בעדותו טען, לראשונה, שהודעתו במשטרה ניתנה לגבי אירוע אחר, שהתרחש באותו היום, אך לא הובאה כל ראיה לגבי אירוע זה, מה שגם שעדותו זו הייתה בגדר "עדות כבושה", כפי שיבואר מטה.

בהודעתו במשטרה ציין שעצר את רכבו סמוך לחנות "קסטרו", ל-2 דקות, למשיכת כסף ממכשיר הכספומט, אשתו ירדה מהרכב, והוא היה בעיצומה של שיחת טלפון בנייד.

כן ציין שהשוטר עמד בקצה הדרומי של המדרכה, דיבר אתו, הוא לא שמע את דבריו, אולם הבין מהם שלא כדאי לו להחנות במקום. כשאשתו חזרה לרכב, לדבריו, הם נסעו משם.

בהודעתו הכחיש שחצה את הצומת באור אדום וציין שלא עצר בצומת היות שהרמזור היה ירוק. בהמשך הודעתו הכחיש שהתעצבן, כדברי השוטר, וטען שכלל לא דיבר עם השוטר, והשיחה ביניהם הייתה בסימני ידיים בלבד.

כאמור, בעדותו, בבית המשפט, חזר בו מהגרסה שמסר במשטרה וטען שהודעתו נמסרה לגבי אירוע אחר, שהתרחש באותו היום, בשעות הבוקר (עמ' 10, ש' 6-7).

חזרתו זו מהודעתו תמוהה שכן הודעתו במשטרה נגבתה 3 ימים בלבד לאחר האירוע, תחת אזהרה, לאחר שהובהרו לו החשדות המיוחסים לו, בהן מועד האירוע, והשעה המדויקת בו ארע המקרה. זאת ועוד, הנאשם ציין בהודעתו שהוא מבין על מה הוא נחקר, ציין שהוא עורך דין וחתם על ההודעה.

כידוע, מסירת גרסה חדשה, היא בגדר עדות כבושה. הלכה היא שמשקלה של עדות כבושה וערכה מועטים ביותר, משום החשש שיש לאמיתותה ומהימנותה של עדות זו (ראה: **ע"פ 677/84 דוד אביטן ואח' נ' מ"י**, פד"י מא (4) 33).

לצד גרסתו הכבושה, הודה הנאשם בעדותו שהיה במקום האירוע, ועמד סמוך לקצה הדרומי של המדרכה, (עמ' 10

לפרו', ש' 14-18) ליד האוטובוס עם הילדים (עמ' 10, ש' 22-23).

בתחילת עדותו ציין הנאשם שלא ראה את השוטר, ולא יצר עמו קשר עין (עמ' 10, ש' 7).

כשעומת עם גרסתו במשטרה, שלפיה, דיבר עם השוטר, מסר שסבר בכלל שמדובר בשומר של חברת "תקשוב", היות שיש במקום עמדה של שומרים (עמ' 11 לפרו', ש' 1).

בהמשך חזר לגרסתו הראשונה, במובן מסוים, ומסר: **"את הפנים לא ראיתי. אולי ראיתי שהוא עשה לי עם היד שלו לעזוב את המקום. זה מה שהבנתי. הוא לא היה כ"כ קרוב אלי"** (עמ' 11, ש' 1-2).

בהמשך עדותו טען, לראשונה, ששמע על האירוע, מילדיו, שאמרו לו ששוטר סימן לו בידו לעזוב את המקום (עמ' 12 לפרו', ש' 2-3).

גרסה חדשה מסר הנאשם בעדותו גם בנוגע לסיבת העצירה בתחנת האוטובוס: **"היה לי תקלה במערכת USB ורציתי לתקן כדי לא להחזיק את הטלפון ביד"** (עמ' 11, ש' 24-26).

כשעומת עם הודעתו, שלפיה, עצר במקום למשיכת כסף, מסר שבמשטרה דיבר על אירוע אחר, משעה 10:00 בבוקר, באותו היום (עמ' 11, ש' 27-28). כך, גם בהמשך עדותו טען שביום הארוע היו לו שני אירועים. האחד, בשעה 9:00 בבוקר, והמקרה, מושא כתב האישום, בו שהה עם הילדים באזור, ארע בשעת הצהריים (עמ' 12 לפרו', ש' 20-22). כאמור, בהודעתו כלל לא צוין אירוע נוסף, בשעות הבוקר.

יצוין שהנאשם בחר שלא לזמן לעדות את בני משפחתו שיכלו לחזק את עדותו, בדבר שני האירועים, אשתו ובנו, בן ה-16. כשנשאל מדוע לא זימן לעדות מסר תשובה מתחמקת, שלפיה אשתו הייתה אתו באירוע אחר, שאינו קשור לתיק זה (עמ' 12 לפרו', ש' 10-12).

הנאשם טען שפנה לעיריית כרמיאל כדי להוכיח שלא נכנס באור אדום, אולם כשנשאל האם יש ברשותו את הפניה, מסר שהפניה נעשתה בעל פה (עמ' 11, ש' 16-18).

הלכה היא שאי הבאתו של עד רלוונטי, מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה שלפיה עדותו של עד כזה עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדתו של הצד שכנגד. ראה לעניין זה **ע"פ 6056/07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009)** וע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3), 453 (2004).

לסיכום פרק זה, גרסתו של הנאשם לא הייתה עקבית, לא היה בה כל הגיון פנימי, ולא ניתן לתת בה אמון מינימלי, ויש בה כדי לחזק את גרסת התביעה. עדותו של הנאשם סתרה את הודעתו במשטרה, ולראשונה, נטען בה, שביום האירוע אירעו שני מקרים שונים. גרסתו בנוגע לדין ודברים שהתפתח בינו לבין השוטר גם היא לא הייתה אחידה. במקום אחד הודה שהשוטר דיבר אתו, במקום אחר טען שהשוטר רק סימן לו בידיו, ואף מזה חזר בו וטען שכלל לא ראה את השוטר.

למיותר לציין שמדובר בנאשם שהוא עורך דין, שמכיר היטב את החוק, את משמעות ההודעה במשטרה והחזרה ממנה.

סוף דבר

8. בהתבסס על חומר הראיות שהונח לפני, מחד גיסא, דוח הפעולה של השוטר והרושם האמין שהותיר בי, ומאידך גיסא, גרסתו של הנאשם, רווית הסתירות, שלא ניתן לתת בה כל אמון, הגעתי למסקנה **שיש להרשיע את הנאשם בנהיגה בקלות ראש, עת יצא מחניה אסורה, בחריקת צמיגים, ונכנס לצומת באור אדום. כן יש להרשיעו בעבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו העצירה, או לפני מעבר החציה, נכנס לצומת, בניגוד לאור האדום, בשעה שבצומת היה רכב אחר שהגיע מכיוון אחר.**

9. בהינתן האמור, לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדותם לפני, והזהרתי את עצמי שמדובר בעדות יחידה, ובגרסה מול גרסה, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 20.3.2019 בשעה 11:45.

ניתנה היום, ל' אדר א' תשע"ט, 07 מרץ 2019, במעמד הצדדים